

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

ZAOCZNY

Dnia 18 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

Sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: sekr. sąd. Tomasz Łukowicz

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2018 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej w restrukturyzacji z siedzibą w B.**

przeciwko **T. K.**

o zapłatę

I umarza postępowanie w zakresie kwoty 0,54 zł;

II oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III obciąża powoda kosztami postępowania uznając je za uiszczone.

Zarządzenia:

1. odnotować i zakreślić w rep. C

2. odpis doręczyć:

- pełnomocnikowi powoda

- pozwanemu z pouczeniem o sprzeciwie

3. przedłożyć z wpływem lub za 30 dni

UZASADNIENIE

(...) Spółka Akcyjna w restrukturyzacji z siedzibą w B. wniósł w dniu 31 maja 2017 r. pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko T. K. o zapłatę kwoty 2.554,80 zł z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, wskazując, że w dniu 19 lipca 2012 r. strony zawarły umowę o pożyczkę gotówkową nr (...), na podstawie której pozwany zobowiązał się do zwrotu łącznej kwoty 1.793,01 zł w 30 tygodniowych ratach, począwszy od dnia 26 lipca 2012 r. Powód wskazał, że pozwany spłacił jedynie kwotę 200,00 zł oraz że na dzień złożenia pozwu do zapłaty pozostała kwota 1.593,10 zł tytułem niespłaconej pożyczki oraz kwota 961,70 zł tytułem skapitalizowanych odsetek naliczonych do dnia 31 maja 2017 r.

(pozew – k. 2-3v)

Postanowieniem z dnia 2 czerwca 2017 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy o sygn. akt VI Nc-e 1047361/17 do Sądu Rejonowego w Gdyni.

(postanowienie z dnia 02.06.2017 r. – k. 4)

W piśmie procesowym z dnia 5 lutego 2018 r. powód cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie kwoty 0,54 zł tytułem skapitalizowanych odsetek.

(pismo pełnom. powoda z dnia 05.02.2018 r. - k. 38)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 lipca 2012 r. T. K. (pożyczkobiorca) zawarł z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w B. umowę o pożyczkę gotówkową nr (...), na podstawie której (...) S.A. udzieliła pożyczkobiorcy pożyczki w kwocie 1.000,00 zł, a pożyczkobiorca zobowiązał się do zwrotu kwoty 1.793,10 zł w 30 tygodniowych ratach płatnych począwszy od dnia 24 lipca 2012 r. w wysokości 59,77 zł każda.

(niesporne, nadto umowa - k. 21-24)

Z tytułu ww. umowy pożyczki T. K. wpłacił w dniu 1 sierpnia 2012 r. kwotę 200,00 zł.

(niesporne, nadto historia spłat klienta - k. 25)

Na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego w Białymstoku VIII Wydziału Gospodarczego z dnia 18 stycznia 2017 r. w sprawie VIII GR 19/16 otwarte zostało przyspieszone postępowanie układowe w stosunku do (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w B..

(niesporne)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania, których prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy żadnych nowych istotnych okoliczności.

Wobec faktu, iż pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę, nie złożył odpowiedzi na pozew, ani w inny sposób nie zajął stanowiska w sprawie, zaszyły warunki do wydania wyroku zaocznego – zgodnie z art. 339 § 1 k.p.c. Według treści § 2 wskazanego przepisu sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości. W niniejszej sprawie nie budziły one wątpliwości Sądu.

W niniejszej sprawie powód domagał się pierwotnie zasądzenia od pozwanego kwoty 2.554,80 zł z odsetkami ustawowymi i wskazywał jako podstawę swojego żądania na łączącą strony umowę pożyczki.

Po wniesieniu pozwu, w piśmie procesowym z dnia 5 lutego 2018 r., powód cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia w zakresie kwoty 0,54 zł.

Wobec powyższego w pierwszej kolejności Sąd badał zasadność i dopuszczalność cofnięcia powództwa. Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Stosownie do treści art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku, zaś zgodnie z § 4 przywołanego przepisu sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy

wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa. W niniejszej sprawie Sąd oceniając częściowe cofnięcie pozwu przez powoda z punktu widzenia przesłanek zawartych w art. 203 § 1 - 4 k.p.c. nie dopatrywał się, aby czynność ta była sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego lub by zmierzała do obejścia prawa. Wobec powyższego postępowanie podlegało umorzeniu w zakresie kwoty 0,54 zł, tj. w zakresie, w jakim powód cofnął pozew.

Wskutek częściowego cofnięcia powództwa powód ostatecznie domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 2.554,26 zł z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu (mimo wskazania w treści ww. pisma procesowego z dnia 5 lutego 2018 r., iż domaga się kwoty wyższej – 2.554,46 zł, co Sąd uznał za omyłkę rachunkową powoda), powołując się na zawartą między stronami w dniu 19 lipca 2012 r. umowę pożyczki nr (...). Podstawę prawną żądania powoda stanowił więc art. 3 i następane ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 993).

W ocenie Sądu powyższe żądanie powoda uległo przedawnieniu.

Zgodnie z art. 117 § 1 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu, natomiast w myśl § 2¹ tego przepisu po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. To ostatnie unormowanie zostało wprowadzone do Kodeksu cywilnego ustawą z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz.1104) z dniem 9 lipca 2018 r. i stosuje się je do roszczeń, co do których nie podniesiono zarzutu przedawnienia przed tą datą (art. 5 ust. 4 ustawy nowelizującej), a tym samym na jego podstawie przedawnienie jest uwzględniane przez Sąd z urzędu.

Zgodnie z dyspozycją art. 118 k.c. (w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie ww. ustawy nowelizującej – zgodnie z treścią art. 5 ust. 1 tej ustawy) jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata.

Wobec powyższego Sąd uznał, że do roszczenia powoda z tytułu umowy pożyczki, jako do roszczenia związanego z prowadzeniem przez powoda działalności gospodarczej, ma zastosowanie trzyletni termin przedawnienia, o którym mowa w art. 118 k.c.

Wskazać następnie należy, że zgodnie z art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Skoro więc w niniejszej sprawie pozwany zobowiązał się do spłaty pożyczki w 30 tygodniowych ratach płatnych począwszy od dnia 24 lipca 2012 r., to termin spłaty całej kwoty pożyczki przypadał na dzień 19 lutego 2013 r. Przedawnienie roszczenia wynikającego z tej umowy nastąpiło więc z upływem trzech lat, tj. w dniu 19 lutego 2016 r. Jak wynika natomiast z akt sprawy powód wytoczył powództwo w dniu 31 maja 2017 r. - po upływie biegu trzyletniego okresu przedawnienia.

W tym stanie rzeczy uznać należało, że roszczenie powoda zarówno co do należności głównej wynikającej z umowy pożyczki nr (...) z dnia 19 lipca 2012 r., jak i co do odsetek, uległo przedawnieniu. Zgodnie bowiem z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, jak i poglądami doktryny, roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia się roszczenia głównego (m.in. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2005 r. w sprawie III CZP 42/04, opubl. Lex nr 141130).

Podsumowując powyższe Sąd w pkt. I wyroku, na podstawie art. 203 § 1 i 4 k.p.c. w zw. z art. 355 § 1 k.p.c., umorzył postępowanie w zakresie kwoty 0,54 zł, tj. w zakresie kwoty, o jaką powód cofnął pozew.

W pozostałym zakresie, w pkt. II wyroku, Sąd - na podstawie art. 117 § 1 i 2¹ k.c. oraz art. 118 k.c. - oddalił powództwo.

O kosztach procesu w pkt. III wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108. k.p.c. obciążył tymi kosztami powoda jako stronę przegrywającą postępowanie, uznając je za uiszczone w całości.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce „uzas”,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnom. powoda,
3. akta z wpływem lub za 30 dni.